

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 52

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 6 februarie 1998

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
44.			
— Decret privind conferirea Ordinului „Meritul Militar” unor ofițeri, maștri militari și subofițeri din Ministerul Justiției	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 333 din 14 iulie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului nr. 223/1974 privind reglementarea situației unor bunuri și a prevederilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	2-3	Decizia nr. 424 din 28 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	8
Decizia nr. 420 din 28 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	4-5	Decizia nr. 428 din 30 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 și a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	9-10
Decizia nr. 421 din 28 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă	5-6	Decizia nr. 429 din 30 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	10-11
Decizia nr. 422 din 28 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	6-7	Decizia nr. 430 din 30 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, 330 ¹ , 330 ² , 330 ³ și a art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	11-12
Decizia nr. 423 din 28 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	7	Decizia nr. 433 din 30 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	12-13
		Decizia nr. 436 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă	14-15
		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		11. — Hotărâre pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public	16-32

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****privind conferirea Ordinului „Meritul Militar“ unor ofițeri, maiștri militari și subofițeri din Ministerul Justiției**

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 32 alin. 2 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, având în vedere propunerile ministrului de stat, ministrul justiției,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Se conferă Ordinul „Meritul Militar“ clasa I pentru 25 de ani vechime în activitate și rezultate meritorii ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se conferă Ordinul „Meritul Militar“ clasa a II-a pentru 20 de ani vechime în activitate și rezultate meritorii ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se conferă Ordinul „Meritul Militar“ clasa a III-a pentru 15 ani vechime în activitate și rezultate meritorii ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3.

Art. 4. — Prezentul decret intră în vigoare la data de 1 ianuarie 1998.

Art. 5. — Anexele nr. 1–3*) fac parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

București, 29 ianuarie 1998.

Nr. 44.

*) Anexele nr. 1–3 se publică ulterior.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 333*)**

din 14 iulie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului nr. 223/1974
privind reglementarea situației unor bunuri și a prevederilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă**

Lucian Stângu — președinte
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Constantin Burada — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 16 aprilie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.186/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului nr. 223/1974 privind reglementarea situației unor bunuri și a prevederilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocată de Jitaru Petre și Jitaru Maria.

În motivarea excepției se susține că Decretul nr. 223/1974 este neconstituțional, deoarece contravine art. 41 din Constituție privind protecția proprietății private și

art. 35 din aceeași lege ce reglementează proprietatea, că art. 330¹ din Codul de procedură civilă contravine art. 21 din legea fundamentală, fiindcă stabilește dreptul procurorului general de a declara oricând recurs în anulare, fără limită de timp, contrar dispozițiilor constituționale care garantează oricărei persoane accesul liber la justiție, în condiții legale, cu respectarea termenelor procedurale.

Exprimându-și opinia în conformitate cu art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Curtea Supremă de Justiție a apreciat că excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă nu este întemeiată, textul fiind constituțional, iar în ce privește Decretul nr. 223/1974, dispozițiile acestuia nu sunt incidente în cauză, deoarece judecarea recursului în anulare, cu care a fost sesizată, nu depinde de dispozițiile sale.

*) Definitivă prin nerecurare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția, fiind legal sesizată.

Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului nr. 223/1974, potrivit art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea poate fi sesizată de instanțele judecătorești asupra neconstituționalității unor prevederi din legi sau ordonanțe de care depinde judecarea cauzei, or, judecarea recursului în anulare, cu ocazia căreia a fost invocată excepția, nu are vreo legătură cu prevederile decretului amintit.

Practica constantă a Curții a statuat că excepțiile sunt vădit nefondate atunci când nu privesc nici una dintre dispozițiile legale de care depinde judecarea cauzei de către instanța judecătorească. În acest sens este și Decizia Curții Constituționale nr. 29 din 29 martie 1995, definitivă prin Decizia nr. 118 din 21 noiembrie 1995, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 6 din 15 ianuarie 1996.

Pe de altă parte, nici nu este posibilă constatarea neconstituționalității Decretului nr. 223/1974 pe baza Constituției din anul 1991, deoarece ar însemna să se confere regimului constituțional actual un efect retroactiv, ceea ce art. 15 alin. (2) din Constituție interzice, și nici în temeiul art. 150 alin. (1) din Constituție, deoarece este vorba de un drept constituit conform unei legi anterioare, care nu poate fi stins fără a se da putere retroactivă legii noi și fără a se încălca dispozițiile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.

De altfel, prin Decizia nr. 14, pronunțată la 10 martie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 18 mai 1993, Curtea Constituțională a constatat că „Decretul nr. 223/1974 a fost abrogat expres prin Decretul-lege nr. 9/1989 al Consiliului Frontului Salvării

Naționale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 31 decembrie 1989, situație în care examinarea sa astăzi, sub aspectul neconstituționalității, nu mai este posibilă, impunându-se aplicarea art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992“.

Caracterul vădit nefondat al excepției rezultă și din împrejurarea că se solicită constatarea neconstituționalității Decretului nr. 223/1974 în raport cu Constituția din 1965, ea însăși abrogată prin Decretul-lege nr. 2 din 27 decembrie 1989 privind constituirea, organizarea și funcționarea Consiliului Frontului Salvării Naționale și a consiliilor teritoriale ale Frontului Salvării Naționale.

În raport cu considerentele mai sus menționate, se constată că, sub aspectul dreptului constituțional, nu suntem în prezența unei excepții de neconstituționalitate, în sensul art. 144 lit. c) din Constituție, întrucât, pentru ca aceasta să existe, nu este suficient ca o parte să o invoce în apărarea sa, ci trebuie ca în mod real norma vizată prin excepție să fie în vigoare și contrară Constituției.

În legătură cu dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, prin Legea nr. 17/1997, pentru modificarea articolului 330¹, s-a statuat că recursul în anulare poate fi declarat de procurorul general în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, în cazul motivului de recurs în anulare prevăzut de art. 330 pct. 1, sau în termen de 6 luni de la data rămânării definitive a hotărârii de condamnare, în cazul motivului de recurs în anulare cuprins în art. 330 pct. 2 din același cod. Rezultă că, în urma modificării textului de lege, excepția este lipsită de obiect.

În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997, statuând că, prin instituirea termenului de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare, excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, legat de inexistența unui termen pentru declararea acestuia, rămâne fără obiect.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate invocată de Jitaru Petre și Jitaru Maria în Dosarul nr. 3.186/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

— dispozițiile Decretului nr. 223/1974 privind reglementarea situației unor bunuri;

— dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, constatând că excepția invocată în legătură cu aceste prevederi este lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 14 iulie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Lucian Stângu

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

*Din cauza decesului magistratului-asistent Constantin Burada,
în temeiul art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă,
în locul acestuia semnează*

Magistrat-asistent,
Valer-Vasilie Bică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 420
din 28 octombrie 1997referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Zamfirescu Ecaterina împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 21 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 28 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 18 decembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Zamfirescu Ecaterina.

Prin Decizia nr. 55 din 19 martie 1997, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate ca vădit nefondată, fiind lipsită de obiect, deoarece, în temeiul Legii nr. 17/1997, recursul în anulare poate fi declarat de procurorul general numai în termen de 6 luni, pentru motivele prevăzute în art. 330 pct. 1 și 2 din Codul de procedură civilă.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs, în termen legal, Zamfirescu Ecaterina, pentru următoarele motive:

— decizia de fond este netemeinică și nelegală, deoarece face trimitere la precedente judiciare;

— prin Decizia nr. 55/1997 s-a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, deși modificarea acestora prin Legea nr. 17/1997 produce efecte pentru viitor; la data când s-a invocat excepția de neconstituționalitate, art. 330¹ nu era modificat, așa încât Curtea Constituțională avea obligația să se pronunțe asupra constituționalității acestuia în redactarea inițială.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, deoarece asupra constituționalității art. 330¹ din Codul de procedură civilă Curtea

Constituțională s-a pronunțat prin decizii definitive, care, conform art. 145 alin. (2) din Constituție, sunt obligatorii.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivul de recurs privind nemotivarea deciziei de fond prin trimiterea la precedente judiciare este neîntemeiat, deoarece, potrivit art. 29 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aceasta statuează numai asupra problemelor de drept, așa încât o prevedere legală nu poate fi constituțională într-o cauză și neconstituțională în altă cauză, cât timp legitimitatea sa constituțională se determină prin raportarea acestei prevederi la dispozițiile și principiile constituționale, astfel cum dispune art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Pe cale de consecință, referirea la decizii anterioare, prin care Curtea s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, nu înseamnă o nemotivare, ci, dimpotrivă, aplicarea consecventă a dispozițiilor constituționale și legale.

Referitor la constituționalitatea art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, așa cum s-a arătat și în decizia recurată, aceste dispoziții au fost modificate prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, în sensul că recursul în anulare se poate introduce în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă.

În legătură cu acest aspect al modificării între timp a unui text legal, Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia Plenului nr. III din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate rămâne valabilă numai dacă textul, în noua sa redactare, conservă excepția de neconstituționalitate.

Or, din examinarea conținutului actual al dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă reiese că au fost înlăturate prevederile ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate cu care Curtea a fost investită conform art. 23 din Legea nr. 47/1992, astfel că aceasta a rămas fără obiect, așa cum întemeiat s-a reținut prin decizia recurată.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 24 decembrie 1997.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Zamfirescu Ecaterina împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 28 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 421

din 28 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, deoarece asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă Curtea Constituțională s-a pronunțat prin decizii definitive, care sunt obligatorii, conform art. 145 alin. (2) din Constituție.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Păunescu Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 21 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 28 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 55 din 19 martie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia Curții Constituționale nr. 73/1996, prin care s-a constatat că dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs, în termen legal, Păunescu Maria, pentru următoarele motive:

— decizia recurată este netemeinică și nelegală, deoarece face trimitere la precedente judiciare;

— prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece pot fi exercitate numai de procurorul general, încălcându-se dispozițiile art. 16 și ale art. 128 din Constituție.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, s-au sollicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivul de recurs privind nemotivarea deciziei de fond prin trimiterea la precedente judiciare este neîntemeiat, deoarece, potrivit art. 29 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aceasta statuează numai asupra problemelor de drept, așa încât o prevedere legală nu poate fi constituțională într-o cauză și neconstituțională în altă cauză, cât timp legitimitatea sa constituțională se determină prin raportarea acestei prevederi la dispozițiile și principiile constituționale, astfel cum dispune art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Pe cale de consecință, referirea la decizii anterioare, prin care Curtea s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, nu înseamnă o nemotivare, ci, dimpotrivă, aplicarea consecventă a dispozițiilor constituționale și legale.

Cu privire la motivul de recurs, prin care se susține că art. 330 din Codul de procedură civilă încalcă art. 16 și 128 din Constituție, este de observat că prin Decizia nr. 73/1996 constituționalitatea acestui text de lege a fost analizată și raportată la aceste dispoziții legale, astfel încât critica nu poate fi reținută.

De asemenea, faptul că recursul în anulare poate fi exercitat numai de procurorul general nu este contrar Constituției, mai ales că celelalte părți din proces au posibilitatea exercitării căilor de atac, prevăzute de art. 304 pct. 4 și art. 317 pct. 2 din Codul de procedură civilă.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 24 decembrie 1997.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Păunescu Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 28 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 422

din 28 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Luca Maria Ecaterina împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 21 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 28 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 19 decembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Luca Maria Ecaterina.

Prin Decizia nr. 55 din 19 martie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, constatând că este lipsită de obiect în urma modificării acestor prevederi prin Legea nr. 17/1997.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs, în termen legal, Luca Maria Ecaterina, pentru următoarele motive: decizia de fond este nelegală, deoarece nu a avut în vedere motivul de neconstituționalitate a textului de lege criticat, și anume dreptul procurorului general de a declara recurs în anulare oricând; prin lege s-a recunoscut temeinicia excepției invocate, în sensul că dreptul de a declara recurs în anulare a fost limitat la un termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, argumentul ce a stat la baza acestei modificări fiind acela că textul, în formularea inițială, încalcă principiul constituțional al stabilității raporturilor juridice.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, deoarece asupra constituționalității dispozițiilor legale ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate Curtea Constituțională s-a pronunțat prin decizii definitive, care, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție, sunt obligatorii.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins.

Curtea a fost investită cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă în redactarea potrivit căreia recursul în anulare putea fi declarat oricând. Prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă au fost modificate, în sensul introducerii termenului de 6 luni, înăuntrul căruia procurorul general poate declara recurs în anulare.

Potrivit practicii Curții Constituționale, inclusiv Deciziei Plenului nr. III din 31 octombrie 1995 privind judecarea constituționalității unei dispoziții legale modificate ulterior invocării excepției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, dacă textul atacat a fost între timp modificat, sesizarea rămâne valabilă numai dacă textul, în noua sa redactare, conservă excepția de neconstituționalitate.

În speță, noua redactare a textului art. 330¹ din Codul de procedură civilă înlătură prevederile ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate cu care Curtea a fost investită conform art. 23 din Legea nr. 47/1992, astfel că, în mod întemeiat, în decizia recurată s-a constatat că aceasta a rămas fără obiect.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 24 decembrie 1997.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Luca Maria Ecaterina împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 28 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 423

din 28 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Nicolae Popa	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Măciucescu Alexandru și Măciucescu Iulia împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 21 octombrie 1997, în prezența recurentului Măciucescu Alexandru, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 28 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și 26 din Legea nr. 47/1992, al art. 267 din Codul de procedură civilă, precum și al art. 26 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

la act de retragerea recursului declarat de Măciucescu Alexandru împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 28 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

*) Decizia Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 12 martie 1997.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 424

din 28 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Nicolae Popa	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Filip Grigore împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 21 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 28 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 131 din 29 octombrie 1996, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia Curții Constituționale nr. 96 din 24 septembrie 1996, prin care s-a constatat că prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs, în termen legal, Filip Grigore, pentru următoarele motive:

- necitarea părților la judecata în fond;
- nu s-a comunicat Camerelor Parlamentului și Guvernului încheierea prin care a fost sesizată Curtea Constituțională, pentru a transmite punctul lor de vedere;
- art. 330¹ din Codul de procedură civilă este neconstituțional, deoarece nu prevede un termen pentru exercitarea recursului în anulare și, totodată, încalcă ordinea de drept, drepturile și libertățile cetățenești, fiind în contradicție cu art. 20 și art. 130 alin. (1) din Constituție.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul declarat de Filip Grigore și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996, numai în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, în sensul că respinge excepția de neconstituționalitate referitoare la aceste dispoziții ca fiind lipsită de obiect.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 28 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivul de recurs privind necitarea părților la judecata în fond este neîntemeiat. Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale prevede, la art. 24 alin. (2), că, atunci când excepția de neconstituționalitate este vădit nefondată, soluția se adoptă cu unanimitatea voturilor membrilor completului de judecată, fără citarea părților.

Împotriva deciziei s-a exercitat calea de atac a recursului care s-a soluționat cu citarea părților și a Ministerului Public, asigurându-se, în felul acesta, posibilitatea pentru părți de a-și formula apărările în fața Curții Constituționale.

Și cel de-al doilea motiv de recurs este neîntemeiat, deoarece la judecata în fond s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, așa cum rezultă, de altfel, chiar din cuprinsul deciziei recurate.

Cât privește motivul de recurs referitor la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, Curtea constată că, prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, prevederile acestui articol au fost modificate, instituindu-se un termen de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare. În aceste condiții, urmează a se admite recursul, a se modifica decizia atacată și, pe fond, a se respinge excepția, întrucât, prin instituirea termenului de 6 luni, aceasta a rămas fără obiect.

În legătură cu susținerea că art. 330¹ din Codul de procedură civilă încalcă art. 20 și art. 130 alin. (1) din Constituție, este de observat că, prin Decizia nr. 96/1996, constituționalitatea acestui text de lege a fost analizată și raportată la aceste dispoziții legale, astfel încât criticile nu pot fi reținute.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

*) Decizia Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 12 martie 1997.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 428

din 30 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 și a 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Cruceanu Stanca Anca și Stanciu Bistra împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 22 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 30 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 13 decembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330 și a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Cruceanu Stanca Anca și Stanciu Bistra.

Prin Decizia nr. 55 din 19 martie 1997, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹, constatând, pe de o parte, că excepția invocată în legătură cu prevederile ultimului text este fără obiect, în urma modificării acestuia prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, iar, pe de altă parte, că, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă au fost declarate constituționale.

Împotriva acestei decizii au declarat recurs, în termen legal, Cruceanu Stanca Anca și Stanciu Bistra, pentru următoarele motive: prin Decizia nr. 55/1997 s-a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă, deși modificările art. 330¹ din același cod produc efecte pentru viitor; la data când s-a invocat excepția de neconstituționalitate, art. 330¹ din Codul de procedură civilă nu era modificat, astfel încât Curtea Constituțională avea obligația să se pronunțe asupra incidenței în timp a acestei modificări.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că recursul este neîntemeiat, întrucât asupra constituționalității prevederilor art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă Curtea Constituțională s-a pronunțat prin decizii

definitive, care sunt obligatorii, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere ale Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, în sensul că dispozițiile acestui text de lege sunt constituționale.

În recurs se invocă aceleași argumente ca și în susținerea excepției de neconstituționalitate. Întrucât nu au intervenit elemente noi care să schimbe practica constantă a Curții Constituționale în această materie, față de dispozițiile art. 145 alin. (2) din Constituție, motivul de recurs este neîntemeiat.

Referitor la constituționalitatea art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, așa cum s-a arătat și în decizia recurată, aceste dispoziții au fost modificate prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, în sensul că recursul în anulare se poate introduce în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă.

În legătură cu acest aspect al modificării între timp a unui text legal, Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia Plenului nr. III din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate rămâne valabilă numai dacă textul, în noua sa redactare, conservă excepția de neconstituționalitate.

Or din examinarea conținutului actual al dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă reiese că au fost înlăturate prevederile ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate cu care Curtea a fost investită, conform art. 23 din Legea nr. 47/1992, astfel că aceasta a rămas fără obiect, așa cum întemeiat s-a reținut prin decizia recurată.

Cât privește incidența în timp a modificării art. 330¹ din Codul de procedură civilă, prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, se constată că această lege nu cuprinde dispoziții în acest sens, iar Curtea Constituțională nu are competența de a interpreta aplicarea dispozițiilor unei legi sub raportul acțiunii lor în timp, ci numai de a constata dacă aceste dispoziții sunt în concordanță cu Constituția, ceea ce decizia recurată a și făcut.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 24 decembrie 1997.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E :

Respinge recursul declarat de Cruceanu Stanca Anca și Stanciu Bistra împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 30 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

C U R T E A C O N S T I T U Ț I O N A L Ă

D E C I Z I A N r. 429

din 30 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Gâlgău Radmila împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 22 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 30 octombrie 1997.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 19 decembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Gâlgău Radmila.

Prin Decizia nr. 55 din 19 martie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, constatând că este lipsită de obiect, în urma modificării acestor prevederi legale prin Legea nr. 17/1997.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs, în termen legal, Gâlgău Radmila, pentru următoarele motive: necon-

stituționalitatea art. 330¹ din Codul de procedură civilă a fost recunoscută prin Legea nr. 17/1997, potrivit căreia, procurorul general nu mai poate face oricând recurs în anulare, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă; în cazul său, recursul în anulare, declarându-se la un an și două luni de la data hotărârii definitive, în mod clar este un abuz.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, întrucât asupra constituționalității art. 330¹ din Codul de procedură civilă Curtea Constituțională s-a pronunțat prin decizii definitive, care sunt obligatorii, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

C U R T E A,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins.

Curtea a fost investită cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă în redactarea potrivit căreia recursul în anulare putea fi declarat oricând. Prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, dispozițiile art. 330¹ au fost modificate, în sensul introducerii termenului de 6 luni, înăuntrul căruia procurorul general poate declara recurs în anulare.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 24 decembrie 1997.

Potrivit practicii Curții Constituționale, inclusiv Deciziei Plenului nr. III din 31 octombrie 1995 privind judecarea constituționalității unei dispoziții legale modificate ulterior invocării excepției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, dacă textul atacat a fost între timp modificat, sesizarea rămâne valabilă numai dacă textul, în noua sa redactare, conservă excepția de neconstituționalitate.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Gâlgău Radmila împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 30 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 430

din 30 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, 330¹, 330², 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Frank Karl și Frank Emil Arthur împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 22 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 30 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 19 decembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, 330¹, 330², 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Frank Karl și Frank Emil Arthur.

Prin Decizia nr. 55 din 19 martie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de

În speță, noua redactare a textului art. 330¹ din Codul de procedură civilă înlătură prevederile ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate cu care Curtea a fost investită conform art. 23 din Legea nr. 47/1992, astfel că, în mod întemeiat, în decizia recurată s-a constatat că aceasta a rămas fără obiect.

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330² alin. 2, ale art. 330³, art. 330⁴, art. 330¹ și ale art. 330² alin. 1, constatând că excepția invocată în legătură cu prevederile ultimelor două texte este lipsită de obiect, pe de o parte, referitor la art. 330¹, ca urmare a modificării acestui text prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, iar pe de altă parte, că, prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă au fost declarate neconstituționale.

Pentru a pronunța această soluție, Curtea a avut în vedere că asupra acestor excepții de neconstituționalitate s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, statuându-se în sensul arătat în decizia ce face obiectul recursului.

Împotriva Deciziei nr. 55 din 19 martie 1997 au declarat recurs, în termen legal, Frank Karl și Frank Emil Arthur, pentru următoarele motive: excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330² alin. 2, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă au fost respinse în mod greșit prin decizia atacată, întrucât și în prezent aceste texte sunt vădit neconstituționale, deoarece, deși Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității acestor texte prin alte decizii, a apărut o nouă

*) Decizia Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 24 decembrie 1997.

modificare a Codului de procedură civilă, care limitează la 6 luni posibilitatea de a declara recurs în anulare de către procurorul general; exprimarea „excepțiile urmează să fie respinse“ (fără o motivare juridică) ca vădit nefondate, fiind lipsite de obiect, creează unele dubii cu privire la argumentele juridice invocate în decizia atacată.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330¹ și ale 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă fiind lipsită de obiect, iar cea privind dispozițiile art. 330, art. 330² alin. 2, art. 330³ și ale art. 330⁴ din același cod fiind neîntemeiată.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, 330¹, 330², 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins.

Prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, Curtea

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Frank Karl și Frank Emil Arthur împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 30 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 433

din 30 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 22 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 30 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Militaru Alexandru împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997*).

*) Decizia Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 24 decembrie 1997.

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 18 decembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Militaru Alexandru.

Prin Decizia nr. 55 din 19 martie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, constatând că, urmare a modificării acestui text de lege prin Legea nr. 17/1997, motivele de neconstituționalitate invocate nu mai pot fi reținute, excepția fiind lipsită de obiect.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs, în termen legal, Militaru Alexandru, pentru următoarele motive: decizia de fond este nelegală, deoarece nu a avut în vedere motivul de neconstituționalitate a textului de lege criticat, și anume dreptul procurorului general de a declara recurs în anulare oricând; prin lege s-a recunoscut temeinicia excepției invocate, în sensul că dreptul de a declara recurs în anulare a fost limitat la 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru cazul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, argumentul ce a stat la baza acestei modificări fiind acela că textul, în formularea inițială, încălca principiul constituțional al stabilității raporturilor juridice; dispozițiile procedurale fiind de strictă și imediată aplicare, în prezent există, pentru aceeași situație juridică, hotărâri judecătorești care au putut fi atacate oricând și hotărâri judecătorești care pot fi atacate cu recurs în anulare în termen de 6 luni.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, întrucât, ca urmare a modificării art. 330¹ din Codul de procedură civilă prin Legea nr. 17/1997, la judecata în fond, în mod temeinic și legal,

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Militaru Alexandru împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 30 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

s-a reținut că excepția de neconstituționalitate privind aceste dispoziții legale este lipsită de obiect.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins.

Prevederile art. 330¹ din codul citat au fost modificate prin Legea nr. 17/1997, introducându-se termenul de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare în procesul civil. Astfel s-au înlăturat prevederile legale ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate și care admiteau declararea oricând a recursului în anulare.

Ca urmare, prin deciziile nr. 52 din 18 martie 1997 și nr. 78 din 22 aprilie 1997, definitive, dat fiind noul conținut al art. 330¹ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională a stabilit că excepțiile de neconstituționalitate referitoare la acest articol sunt, de asemenea, lipsite de obiect.

Cât privește aplicabilitatea art. 330¹ din Codul de procedură civilă în forma inițială, deși a fost modificat prin Legea nr. 17/1997, este de principiu că dispozițiile procesuale sunt de imediată aplicare și deci dreptul relativ la exercitarea căilor de atac este fixat de legea în vigoare în momentul pronunțării, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 9/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 25 noiembrie 1994.

Aplicarea dispozițiilor legii la cazul supus judecării este, desigur, un atribut al instanței judecătorești competente.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 436

din 13 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Trofin Petre împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 28 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 6 noiembrie 1997 și apoi pentru data de 13 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 13 noiembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Trofin Petre.

Prin Decizia nr. 25 din 5 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996, prin care s-a statuat asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă.

Împotriva Deciziei nr. 25 din 5 februarie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Trofin Petre, pentru următoarele motive: exercițiul căilor de atac trebuie să fie deschis în mod egal tuturor participanților la procesul civil, întrucât ei au drepturi și îndatoriri egale, în caz contrar încălcându-se art. 128 din Constituție; părțile care doresc să critice o decizie a instanțelor judecătorești au la dispoziție căi extraordinare de atac, care se pot exercita, absolut în toate cazurile, doar într-un anumit termen, în timp ce pentru

recursul în anulare nu este stipulat un termen; prin recursul în anulare procurorul general critică instanțele pentru că și-ar fi depășit atribuțiile și că ar urma să apară o lege care să soluționeze cazurile ivite în temeiul Decretului nr. 223/1974, ceea ce este profund eronat, deoarece instanțele dispun de această competență chiar potrivit art. 4 din decret; se instituie pentru Ministerul Public o poziție privilegiată, încălcându-se astfel art. 128 din Constituție.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, deoarece, prin decizii definitive, care, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție, sunt obligatorii *erga omnes*, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Primul și ultimul motiv de recurs, care vizează aceeași poziție, pretins privilegiată, a Ministerului Public în raport cu celelalte părți din proces, încălcându-se astfel dispozițiile art. 128 din Constituție, sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

Art. 128 din Constituție prevede că exercitarea căilor de atac se poate realiza în condițiile prevăzute de lege. O asemenea lege este Codul de procedură civilă și nici o dispoziție constituțională nu limitează dreptul legiuitorului la o anumită reglementare a unei căi de atac, cu condiția, desigur, de a nu aduce atingere altor texte constituționale. Cât privește dreptul exclusiv al procurorului general de a declara recurs în anulare, trebuie avute în vedere dispozițiile art. 130 din Constituție, care prevăd că Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără

*) Decizia Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 23 octombrie 1997.

ordinea de drept. Cele două situații prevăzute de art. 330 din Codul de procedură civilă — când instanța a depășit atribuțiile puterii judecătorești și când s-au săvârșit infracțiuni de către judecători în legătură cu hotărârea pronunțată — în care procurorul general poate promova recurs în anulare relevă tocmai apărarea acestor valori fundamentale ale statului de drept.

Rezultă că, departe de a constitui un privilegiu, recursul în anulare reprezintă o modalitate legală de reparare a unor grave erori judiciare, care se realizează printr-o autoritate publică, abilitată constituțional în acest sens.

Motivul de recurs, potrivit căruia pentru recursul în anulare nu este stipulat un termen în care acesta poate fi promovat, nu poate fi reținut, deoarece acesta este un aspect care privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, iar excepția de neconstituționalitate cu care Curtea a fost investită în acest dosar, prin Încheierea din 13 noiembrie 1996, privește dispozițiile art. 330 din același cod. Rezultă că excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă este ridicată pentru prima dată în fața Curții în recurs.

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție, Curtea Constituțională hotărăște „asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor”.

Rezultă, pe cale de interpretare, că ea nu hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate direct în fața ei. Soluția contrară nu poate fi primită și pentru faptul că astfel s-ar încălca prevederile art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, în sensul căroră, în fața instanței judecătorești, părțile sunt în drept să dezbată excepția, depunând dovezile și probele pe care le cred de cuviință și exercitându-și

astfel drepturile procesuale ce le aparțin, ca în orice cauză pendinte pe rolul unei instanțe judecătorești. În finalul acestei faze de dezbatere contradictorie, instanța însăși este obligată să-și exprime opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate și să sesizeze, prin încheiere, Curtea Constituțională. Dacă aceste reguli se referă la condițiile în care poate fi sesizată Curtea pentru judecata în fond, este limpede că ele nu pot fi eludate în cazul în care Curtea soluționează pricina în recurs. Ceea ce imperativ nu este admisibil la judecata în fond nu poate deveni admisibil ca urmare a exercitării căii de atac a recursului.

Admiterea posibilității de a invoca excepția de neconstituționalitate pentru prima dată în recursul declarat la Curtea Constituțională ar înlesni exercitarea abuzivă a căii de atac de cel care, nesocotind legea, ar pune instanța în situația de a se pronunța în legătură cu noi probleme litigioase care nu au fost avute în vedere la judecata în fond.

În sensul celor arătate sunt și deciziile Curții Constituționale nr. 97 din 24 octombrie 1995 și nr. 77 din 25 iunie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 17 ianuarie 1996, și respectiv, nr. 165 din 26 iulie 1996.

Și ultimul motiv de recurs, care privește modul în care a fost formulat recursul în anulare de către procurorul general, cu invocarea unui act normativ, Decretul nr. 223/1974, care nu mai este în vigoare, urmează a fi respins. Acest motiv de recurs privește fondul litigiului, care este de competența exclusivă a instanței judecătorești, Curtea Constituțională statuând, așa cum prevede art. 29 din regulamentul său de organizare și funcționare numai asupra problemelor de drept.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Trofin Petre împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 13 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 132/1997
privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public**

În temeiul art. 41 alin. (2) din Legea nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public, prevăzute în anexa la prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Pentru funcționarea Comisiei Centrale de Rechiziții, din subordinea Guvernului, se constituie, în structura organizatorică actuală a Oficiului Central de Stat pentru Probleme Speciale, Secretariatul tehnic permanent al Comisiei Centrale de Rechiziții, format din șapte persoane — patru militari și trei civili —, prin redistribuire de posturi: trei de la Ministerul Apărării Naționale, unul de la Ministerul de Interne și trei de la Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale.

(2) Secretariatul tehnic permanent funcționează ca serviciu, iar șeful acestuia este și secretarul Comisiei Centrale de Rechiziții.

Art. 3. — Pentru funcționarea comisiei mixte de rechiziții din subordinea prefecturii, se înființează un secretariat tehnic în cadrul structurii organizatorice a Serviciului (Direcției) de mobilizare a economiei și pregătire a teritoriului pentru apărare, prin redistribuire de atribuții.

Art. 4. — Finanțarea și logistica Secretariatului tehnic permanent, precum și logistica secretariatului tehnic se asigură de la bugetul de stat, prin Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale, ca ordonator principal de credite, pe baza unei fundamentări prezentate distinct în cadrul bugetului acestuia.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul apărării naționale,
Victor Babiuc

p. Ministru de stat, ministru de interne,
Teodor Zaharia,
secretar de stat

Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

București, 19 ianuarie 1998.
Nr. 11.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE**de aplicare a Legii nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public****CAPITOLUL I
Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Prezentele norme metodologice reglementează modalitățile de îndeplinire a obligațiilor legale, de către agenții economici, instituțiile publice, alte persoane juridice și fizice, comisiile de rechiziții și autoritățile militare abilitate să efectueze rechiziții la declararea mobilizării generale sau parțiale ori a stării de război, la instituirea stării de asediu sau de urgență, cât și pe timpul acestor situații.

(2) Rechizițiile de bunuri și prestările de servicii prevăzute a se efectua la declararea sau instituirea stărilor precizate la alin. (1) se organizează și se pregătesc din timp de pace.

Art. 2. — (1) Prin *bunuri rechiziționabile sau supuse rechiziției* se înțelege totalitatea bunurilor ce se pot rechiziționa potrivit art. 5 din Legea nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public.

(2) Bunurile prevăzute a se rechiziționa sunt cele pentru care autoritățile abilitate de lege au emis ordine de pre-dare.

Art. 3. — Pentru stabilirea necesarului de bunuri prevăzute a se rechiziționa și de persoane ce pot fi chemate pentru prestări de servicii, se procedează astfel:

a) unitățile militare din sistemul forțelor destinate apărării înaintează cererile de rechiziții și prestări de servicii prin planurile de mobilizare a garnizoanelor, prevăzute la art. 28 din Legea nr. 73/1995 privind pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare, centrelor militare județene sau al municipiului București, denumite în

continuare *centre militare*, pe raza cărora sunt dislocate sau se constituie potrivit instrucțiunilor elaborate de Ministerul Apărării Naționale;

b) agenții economici, instituțiile publice și alte persoane juridice, cărora le revin sarcini din planul de mobilizare a economiei naționale pentru primul an de război, înaintează cereri de rechiziții și prestări de servicii, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 1, la serviciile (Direcția) de mobilizare a economiei și pregătire a teritoriului pentru apărare județene sau a municipiului București, denumite în continuare *serviciile (Direcția) de mobilizare a economiei și pregătire a teritoriului pentru apărare*, în baza instrucțiunilor elaborate de Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale;

c) centrele militare centralizează cererile de rechiziții și prestări de servicii ale unităților militare din planurile de mobilizare a garnizoanelor, iar serviciile (Direcția) de mobilizare a economiei și pregătire a teritoriului pentru apărare centralizează cererile agenților economici, ale instituțiilor publice și ale altor persoane juridice prevăzute la lit. b);

d) cererile de rechiziții și prestări de servicii prevăzute la lit. a) și b) se înaintează o dată cu întocmirea planului de mobilizare și se actualizează anual, până la sfârșitul primului trimestru sau când apar modificări în structura organizatorică a beneficiarului sau a sarcinilor de mobilizare a acestuia.

Art. 4. — (1) Fondurile necesare plății despăgubirilor pentru bunurile rechiziționate și prestările de servicii în interes public se includ în bugetul pentru primul an de război, potrivit metodologiei elaborate de Ministerul Finanțelor.

(2) Modalitățile și instrumentele de plată se stabilesc de către Ministerul Finanțelor, împreună cu Ministerul Apărării Naționale și cu avizul Băncii Naționale a României.

Art. 5. — (1) Comisia Centrală de Rechiziții și comisiile mixte de rechiziții adoptă hotărâri prin vot deschis, cu majoritatea simplă din numărul total al membrilor care le compun.

(2) Înlocuitorii de drept ai membrilor comisiilor prevăzute la alin. (1) au drepturile și obligațiile titularilor.

CAPITOLUL II

Transmiterea și centralizarea datelor de evidență a bunurilor rechiziționabile și a persoanelor fizice care pot fi chemate pentru prestări de servicii; verificarea și inventarierea

Art. 6. — (1) Pentru stabilirea cantităților de bunuri ce pot fi rechiziționate, o dată cu informațiile comunicate potrivit art. 48 din Legea nr. 73/1995, agenții economici, instituțiile publice și celelalte persoane juridice, proprietare sau deținătoare, cu orice titlu, de bunuri rechiziționabile sunt obligate să transmită în fiecare an, până la finele trimestrului I, serviciilor (Direcției) de mobilizare a economiei și pregătire a teritoriului pentru apărare, date privind existentul și starea bunurilor conform fișelor de evidență ce vor fi comunicate de acestea.

(2) Autoritățile administrației publice locale vor comunica serviciilor (Direcției) de mobilizare a economiei și pregătire a teritoriului pentru apărare, în condițiile alin. (1), datele despre bunurile rechiziționabile aflate în proprietatea persoanelor fizice din localitatea respectivă.

(3) Inspectoratele județene de poliție și Direcția generală de poliție a municipiului București vor comunica, la cererea serviciilor (Direcției) de mobilizare a economiei și pregătire a teritoriului pentru apărare, datele privind mijloacele auto aflate în proprietatea persoanelor juridice și fizice de pe raza lor de competență.

(4) Direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București, administrațiile financiare municipale, orașenești și de sector sunt obligate să comunice, la cererea serviciilor (Direcției) de mobilizare a economiei și pregătire a teritoriului pentru apărare, date din evidența centralizatoare referitoare la venituri și cheltuieli, structura activității economice, numărul de salariați, mijloacele de transport și construcții cu privire la agenții economici, instituțiile publice și alte persoane juridice.

Art. 7. — Persoanele juridice care au în evidență bunurile prevăzute a se rechiziționa vor comunica, în condițiile legii, centrelor militare pe raza cărora se află, modificările survenite la aceste bunuri privind înstrăinarea sau starea lor, pe formulare potrivit modelului prezentat în anexa nr. 1. Centrele militare actualizează și comunică aceste modificări și serviciilor (Direcției) de mobilizare a economiei și pregătire a teritoriului pentru apărare.

Art. 8. — (1) Serviciile (Direcția) de mobilizare a economiei și pregătire a teritoriului pentru apărare centralizează datele primite de la persoanele juridice prevăzute la art. 6.

(2) Situațiile centralizatoare constituie documentele pe baza cărora se analizează cererile de rechiziții și se formulează propuneri pentru luarea hotărârilor comisiilor mixte de rechiziții.

Art. 9. — Comisiile mixte de rechiziții stabilesc comisiile de verificare a ținerii evidenței, existentului și stării tehnice a bunurilor rechiziționabile, precum și analizei forței de muncă ce poate fi chemată pentru prestări de servicii, la agenții economici, instituțiile publice și persoanele juridice prevăzute de lege, modalitatea și periodicitatea efectuării acestor verificări.

Art. 10. — Comisia Centrală de Rechiziții stabilește comisiile de inventariere, modul de efectuare a acestora, categoriile de bunuri la care se efectuează, perioadele și suporturile informatice pe care se prezintă datele inventarierii.

CAPITOLUL III

Modul de îndeplinire a atribuțiilor comisiei mixte de rechiziții

Art. 11. — Președintele comisiei mixte de rechiziții reprezintă comisia în relațiile cu autoritățile și cu instituțiile publice, precum și cu agenții economici și celelalte persoane juridice și fizice care au responsabilități privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public.

Art. 12. — (1) Pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege, comisia mixtă de rechiziții își constituie un secretariat tehnic în cadrul serviciului (Direcției) de mobilizare a economiei și pregătire a teritoriului pentru apărare.

(2) Compunerea și atribuțiile secretariatului tehnic se stabilesc de către comisia mixtă de rechiziții. Secretarul comisiei este șeful (directorul) serviciului (Direcției) de mobilizare a economiei și pregătire a teritoriului pentru apărare.

(3) Logistica necesară activității secretariatului tehnic al comisiei mixte de rechiziții este prezentată în anexa nr. 3.

(4) Fondurile bănești necesare funcționării secretariatului tehnic se asigură de la bugetul de stat prin Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale.

(5) Pentru îndeplinirea atribuțiilor funcționale ale comisiei mixte de rechiziții se asigură mijloace de transport din parcul prefecturilor sau al consiliilor județene ori a municipiului București, în limita a 1.000 km lunar, contravaloarea acestuia fiind decontată de prefectură sau de consiliul județean ori de Consiliul General al Municipiului București, după caz.

Art. 13. — (1) Secretariatul tehnic centralizează cererile de rechiziții și de prestări de servicii primite de la centrul militar și pe cele de la serviciul (Direcția) de mobilizare a

economiei și pregătire a teritoriului pentru apărare, iar pe baza existentului de bunuri rechiziționabile și a persoanelor ce pot fi chemate pentru prestări de servicii formulează propuneri de repartitie a acestora, pe garnizoane și categorii de beneficiari, împreună cu reprezentanții autorităților împuternicite de lege să efectueze rechiziții.

(2) Pe baza acestor date, secretariatul tehnic întocmește proiectul planului de rechiziții de bunuri și prestări de servicii al județului sau al municipiului București și-l prezintă comisiei mixte de rechiziții.

Art. 14. — (1) Comisia mixtă de rechiziții analizează propunerile de repartitie, aprobă planul de rechiziții de bunuri și prestări de servicii și adoptă hotărârea în acest sens.

(2) Prioritățile pentru efectuarea repartitei bunurilor prevăzute a fi rechiziționate vor avea următoarea ordine:

- a) pentru forțele armate;
- b) pentru forțele de protecție;
- c) pentru prevenirea, localizarea și înlăturarea urmărilor unor dezastre;
- d) pentru funcționarea agenților economici și a instituțiilor publice prevăzute cu sarcini în planul de mobilizare a economiei naționale;
- e) pentru funcționarea și exploatarea sistemelor de telecomunicații și căilor de comunicații;
- f) pentru asigurarea cazării necesare sinistraților, refugiaților, populației afectate de consecințele războiului și prizonierilor de război.

În funcție de anumite situații care reclamă schimbarea priorităților, comisia mixtă de rechiziții poate hotărâ, după caz, modificarea acestora.

(3) Hotărârea comisiei mixte de rechiziții se comunică, în extras, persoanelor juridice cărora li s-au stabilit obligații de rechiziții și prestări de servicii, de către secretariatul tehnic, cu semnătura președintelui, în termen de 10 zile de la adoptare, în timp de pace, și în termen de 24 de ore, pe timp de război.

Art. 15. — Comisiile mixte de rechiziții înaintează anual, la sfârșitul primului trimestru, Comisiei Centrale de Rechiziții, deficitele și excedentele de bunuri rechiziționabile față de cererile din planul de rechiziții de bunuri și prestări de servicii al județului sau al municipiului București.

CAPITOLUL IV

Modul de îndeplinire a atribuțiilor Comisiei Centrale de Rechiziții

Art. 16. — (1) Potrivit art. 23 lit. f) din Legea nr. 132/1997, ministerele prevăzute a desemna câte un reprezentant în Comisia Centrală de Rechiziții sunt:

- a) Ministerul Industriei și Comerțului;
- b) Ministerul Sănătății;
- c) Ministerul Muncii și Protecției Sociale;
- d) Ministerul Transporturilor;
- e) Ministerul Comunicațiilor;
- f) Ministerul Agriculturii și Alimentației;
- g) Ministerul Turismului.

(2) Membrii Comisiei Centrale de Rechiziții se stabilesc de către miniștrii de resort, respectiv de guvernatorul Băncii Naționale a României, și se comunică președintelui comisiei, la cererea acestuia.

Art. 17. — Pentru pregătirea și executarea rechizițiilor, Comisia Centrală de Rechiziții are următoarele atribuții:

- a) prezintă anual Guvernului sinteza activității privind modul de pregătire și de efectuare a rechizițiilor de bunuri și a prestărilor de servicii în interes public, la nivel național;
- b) dispune redistribuirea unor bunuri rechiziționabile de la unele județe sau de la municipiul București la beneficiarii din alte județe, în scopul satisfacerii integrale a cererilor de rechiziții;

c) coordonează și verifică activitatea comisiilor mixte de rechiziții pe timpul pregătirii și executării rechizițiilor;

d) ține evidența centralizatoare la unele categorii de bunuri rechiziționabile care au un caracter strategic la nivel național.

Art. 18. — Pe baza metodologiei curente de stabilire a prețurilor, Comisia Centrală de Rechiziții precizează, cu avizul organului de specialitate al Guvernului și al Comisiei Naționale pentru Statistică, modul în care comisiile mixte de rechiziții stabilesc anual propuneri privind limitele prețurilor folosite la plata despăgubirilor pentru bunurile rechiziționabile și tarifele prestărilor de servicii în interes public.

Art. 19. — (1) Comisia Centrală de Rechiziții își constituie, în structura organizatorică actuală a Oficiului Central de Stat pentru Probleme Speciale, un secretariat tehnic permanent, care funcționează ca serviciu, compus din șapte persoane — patru militari și trei civili —, prin redistribuire de posturi: trei de la Ministerul Apărării Naționale, unul de la Ministerul de Interne și trei de la Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale.

(2) Componenta Secretariatului tehnic permanent este prezentată în anexa nr. 4.

(3) Atribuțiile Secretariatului tehnic permanent se vor stabili de către Comisia Centrală de Rechiziții.

(4) Logistica necesară îndeplinirii atribuțiilor Secretariatului tehnic permanent este prezentată în anexa nr. 5.

(5) Fondurile necesare organizării, funcționării și asigurării logistice a Secretariatului tehnic permanent al Comisiei Centrale de Rechiziții se asigură de la bugetul de stat, prin Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale, ca ordonator principal de credite.

CAPITOLUL V

Metodologia executării rechizițiilor și prestărilor de servicii

Art. 20. — (1) În baza hotărârii comisiei mixte de rechiziții, repartitia pe beneficiari a bunurilor prevăzute a se rechiziționa și a persoanelor care urmează a fi chemate pentru prestări de servicii se efectuează astfel:

- a) de către centrul militar, pe unități militare beneficiare;
- b) de către serviciul (Direcția) de mobilizare a economiei și pregătire a teritoriului pentru apărare, pe agenți economici, instituții publice și autorități publice locale.

(2) Serviciul (Direcția) de mobilizare a economiei și pregătire a teritoriului pentru apărare trimite centrului militar repartitia astfel stabilită, în vederea întocmirii ordinelor de predare și de chemare.

(3) Centrul militar, pe baza repartitei efectuate, emite, în condițiile legii, ordine de predare potrivit modelului prezentat în anexa nr. 6, respectiv ordine de chemare pentru prestări de servicii, conform modelului prezentat în anexa nr. 7.

(4) Ordinele de predare pentru bunurile prevăzute a se rechiziționa, specifice marinei și aviației militare, se emit de șeful Statului Major al Marinei Militare, respectiv de șeful Statului Major al Aviației și Apărării Antiaeriene.

(5) Înmânarea acestor ordine se face în condițiile legii, în termen de cel mult 30 de zile de la data emiterii hotărârii comisiei mixte de rechiziții, în timp de pace, și în termen de 24 de ore, pe timp de război.

Art. 21. — (1) Ordinele de predare a bunurilor prevăzute a se rechiziționa și ordinele de chemare pentru prestările de servicii se păstrează de agenții economici, de instituțiile publice și de celelalte persoane juridice prevăzute de lege, în condițiile stabilite de centrele militare.

(2) Ordinele de predare și ordinele de chemare pentru prestările de servicii ale persoanelor fizice se păstrează asupra acestora.

Art. 22. — (1) Modalitatea înștiințării și organizării predării bunurilor rechiziționate și chemării persoanelor pentru prestări de servicii se vor stabili de Ministerul Apărării Naționale, prin centrele militare.

(2) Proprietarii sau deținătorii legali ai navelor și aeronavelor prevăzute a se rechiziționa, aflate în afara teritoriului național, sunt obligați să asigure aducerea acestora în țară, la cererea, la termenele și la locurile stabilite de autoritățile împuternicite să efectueze rechiziții.

Art. 23. — (1) Bunurile rechiziționate, se predau beneficiarilor pe bază de proces-verbal de predare-preluare, întocmit în trei exemplare, pe formulare tipizate, conform modelului prezentat în anexa nr. 8.

(2) Proprietarii sau deținătorii legali vor pune la dispoziție beneficiarilor bunurile care se rechiziționează, la locurile stabilite în ordinele de predare.

(3) Pentru bunurile care se trimit beneficiarului de către proprietar sau de deținător, formularele de proces-verbal se asigură acestora de către centrele militare și se păstrează împreună cu ordinele de predare, la predător.

(4) Pentru bunurile care se preiau de către beneficiar de la predător, formularele de proces-verbal se asigură și se păstrează la beneficiar.

(5) Procesele-verbale se predare-preluare se completează, se semnează și se ștampilează de către predător și primitor sau de înlocuitorii legali, după caz.

Art. 24. — După predarea-preluarea bunurilor rechiziționate, procesele-verbale primesc următoarea destinație:

- exemplarul nr. 1 — la predător;
- exemplarul nr. 2 — la beneficiar;
- exemplarul nr. 3 — la centrul militar de pe raza căruia s-a efectuat rechiziția, trimis de către beneficiar, în termen de 24 de ore de la data rechiziției.

Art. 25. — (1) Bunurile ce se rechiziționează, constituite în complete, se asigură și se predau cu echipamentele și materialele ce le compun, conform inventarului cu care fabrica producătoare a livrat produsul respectiv, inclusiv cu documentele tehnice de exploatare și întreținere, completate la zi.

(2) Mijloacele de transport auto și tehnica de construcții se predau cu sculele, piesele de schimb și accesoriile din inventar, cu plinurile de lubrifianti și lichide speciale prevăzute în cartea tehnică de exploatare și cu cantitățile de carburanți precizate în ordinele de predare.

(3) Navele și aeronavele se predau cu lotul de bord, conform inventarului, inclusiv piesele de schimb aferente, cu plinurile de carburanți — lubrifianti și lichide speciale. Navele se vor preda, în plus, cu alimente și apă pentru 5 zile, pentru întregul echipaj.

Art. 26. — (1) Persoanele chemate pentru prestări de servicii se vor prezenta la locul, termenul și cu materialele prevăzute în ordinele de chemare, precum și cu documentele de identitate, de atestare a meseriei, calificării și situației militare, după caz.

(2) Persoanele ce vor fi preluate potrivit legii, împreună cu tehnica rechiziționată pe care o deservește, vor avea asupra lor documentele de identitate și militare, după caz, precum și documentele care să ateste calificarea respectivă și dreptul de exploatare a tehnicii.

Art. 27. — Pentru efectuarea rechizițiilor de bunuri și chemarea persoanelor pentru prestări de servicii, pe timp de război, de către comandantul de subunități sau de unități, stabiliți potrivit legii, se procedează astfel:

a) comandantul emite autorităților publice locale ordine de predare și de chemare pentru prestări de servicii, pe formulare netipizate, care vor cuprinde datele prevăzute de lege;

b) autoritatea respectivă pune la dispoziție comandantului bunurile și persoanele solicitate, în cel mai scurt timp;

c) bunurile solicitate vor fi predate de proprietarii sau de deținătorii legali;

d) beneficiarul împreună cu proprietarul sau cu deținătorul de bunuri rechiziționate întocmesc un proces-verbal de predare-preluare netipizat, similar celui prezentat în anexa nr. 8, în trei exemplare, semnat și ștampilat, dacă proprietarul sau beneficiarul deține ștampilă, și autentificat de reprezentantul autorității publice locale. Destinația exemplarelor este cea prevăzută la art. 24. Exemplarul nr. 3 se trimite centrului militar de pe a cărui rază de responsabilitate s-a efectuat rechiziția, prin grija autorităților publice locale, în termen de 24 de ore.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 28. — Restituirea bunurilor care au fost rechiziționate se face pe bază de proces-verbal de restituire, conform modelului prezentat în anexa nr. 9, întocmit în trei exemplare. Destinația exemplarelor este similară cu cea prezentată la art. 24.

Art. 29. — Statul Major General și Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale efectuează controale la agenții economici, la instituțiile publice, la celelalte persoane juridice și fizice privind modul de ținere a evidenței, a stării tehnice și de întreținere a bunurilor supuse rechiziției, precum și exactitatea datelor comunicate de aceștia, prin persoane autorizate, pe bază de delegație semnată de secretarul de stat și șef al Statului Major General și, respectiv, de secretarul de stat și șef al Oficiului Central de Stat pentru Probleme Speciale.

Art. 30. — Pentru menținerea viabilității planurilor de mobilizare a garnizoanelor se va proceda astfel:

a) comisiile mixte de rechiziții vor întocmi, în termen de 90 de zile de la publicarea prezentelor norme metodologice, planul de rechiziții de bunuri și prestări de servicii, pe baza repartiției existente în actualele planuri de mobilizare. Datele necesare se pun la dispoziție de centrele militare și serviciile (Direcția) de mobilizare a economiei și pregătire a teritoriului pentru apărare;

b) ulterior termenului prevăzut la lit. a), comisiile mixte de rechiziții vor efectua repartiția bunurilor rechiziționabile și a persoanelor pentru prestări de servicii pe baza cererilor înaintate de beneficiar conform art. 3 lit. d) din prezentele norme metodologice și vor actualiza planul de rechiziții de bunuri și prestări de servicii.

Art. 31. — În termen de 60 de zile de la publicarea prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României:

a) Secretariatul tehnic permanent al Comisiei Centrale de Rechiziții va definitiva Nomenclatorul bunurilor rechiziționabile, pe baza propunerilor Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne și Oficiului Central de Stat pentru Probleme Speciale, pe care îl va actualiza periodic;

b) Comisia Centrală de Rechiziții va elabora regulamentul de funcționare a acesteia;

c) comisiile mixte de rechiziții vor elabora regulamentele de funcționare a acestora, care vor fi aprobate de președintele Comisiei Centrale de Rechiziții.

Art. 32. — Ministerele nominalizate să aibă reprezentanți în Comisia Centrală de Rechiziții, în situația în care își schimbă denumirea sau se restructurează, dar își păstrează domeniul de activitate, au obligația să-și păstreze reprezentanți în cadrul comisiei.

Art. 33. — Anexele nr. 1-9 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(verso)

Nr. crt.	Denumirea bunurilor necesare a se rechiziționa (a serviciilor care se prestează) ³⁾	U.M.	Cantitatea	Termenul de punere la dispoziție	Județul (municipiul București) care asigură			Total asigurat	Rămas de asigurat	Observații

.....
(numele, prenumele și semnătura comandantului unității militare, reprezentantului legal al agentului economic, instituției publice)

L.S.

- 1) Datele se referă la indicativul unității militare cu care se poartă corespondența în timp de pace, garnizoana, termenul de mobilizare și tipul unității (mecanizată, de artilerie, jandarmi etc.)
 2) Pentru bunurile prevăzute a fi preluate de la surse direct de către solicitant, se va înscrie expresia *cu delegat*.
 3) Bunurile solicitate se înscriu în ordinea din nomenclatorul bunurilor rechiziționabile.

ANEXA Nr. 2

ROMÂNIA

.....
(denumirea persoanei juridice care ține evidența bunurilor)

Către
 Centrul Militar

SITUAȚIA

modificărilor survenite în existent sau starea bunurilor prevăzute a se rechiziționa la data de

Seria și nr. ordinului de predare	Denumirea bunurilor prevăzute a se rechiziționa	Cantitatea stabilită a se rechiziționa	Modificări survenite privind:		Cauzele care au determinat modificările	Propuneri de înlocuire	Observații
			Cantitatea existentă	Starea			

.....
(numele, prenumele și semnătura reprezentantului legal al persoanei juridice care are în evidență bunurile)

L.S.

LISTA

dotărilor necesare pentru activitatea secretariatului tehnic al comisiei mixte de rechizițiia) *Sala secretariatului*

Nr. crt.	Obiectele de inventar	U.M.	Cantitatea	Observații
1.	Mașină de scris	complet	1	
2.	Copiator xerox (A3)	complet	1	
3.	Calculator cu software	complet	1	
4.	Post telefonic principal	complet	1	
5.	Fax	complet	1	
6.	Fișet metalic pentru documente	buc.	1	

b) *Materialele consumabile, care se asigură anual*

Nr. crt.	Materialele consumabile	U.M.	Cantitatea/ persoană	Observații
1.	Hârtie de scris A4	file	3.000	
2.	Hârtie de scris A3	file	1.500	
3.	Hârtie pentru copiator A4	file	15.000	
4.	Hârtie pentru copiator A3	file	10.000	
5.	Creioane	buc.	10	
6.	Capsator	buc.	1	
7.	Gume	buc.	4	
8.	Perforator	buc.	1	
9.	Capse pentru capsator	cutii	3	
10.	Agrafe de birou	cutii	3	
11.	Riglă 30 cm	buc.	1	
12.	Riglă 50 cm	buc.	1	
13.	Bandă adezivă	role	4	
14.	Pelicanol (adeziv)	tub	4	
15.	Biblioraft	buc.	10	
16.	Dosare simple	buc.	100	
17.	Dosare cu șină	buc.	40	
18.	Materiale pentru copiator	complet	1	
19.	Materiale pentru calculator	complet	1	
20.	Hârtie fax	rulou	5	

COMPONENȚA

Secretariatului tehnic permanent al Comisiei Centrale de Rechiziții

— Șef serviciu — consilier care îndeplinește și atribuțiile secretarului
Comisiei Centrale de Rechiziții	— ofițer M.Ap.N
— Expert	— ofițer M.Ap.N
— Inspector de specialitate	— ofițer M.Ap.N
— Inspector de specialitate	— ofițer M.I.
— Inspector de specialitate, economist	— civil
— Consilier juridic	— civil
— Referent	— civil

LISTA
dotărilor necesare pentru activitatea Comisiei Centrale de Rechiziții

a) *Sala de ședințe*

Nr. crt.	Obiectele de inventar	U.M.	Cantitatea	Observații
1.	Masă de consiliu	buc.	1	
2.	Masă pentru secretar-dactilograf	buc.	1	
3.	Scaune cu spătar, tapițate	buc.	20	
4.	Covor plușat	m ²	40	
5.	Perdele	m ²	40	

b) *Sala Secretariatului tehnic permanent*

Nr. crt.	Obiectele de inventar	U.M.	Cantitatea	Observații
1.	Birouri cu două corpuri	buc.	1	
2.	Birouri cu un corp	buc.	5	
3.	Masă pentru secretar-dactilograf	buc.	1	
4.	Scaune	buc.	7	
5.	Mașină de scris	complet	1	
6.	Copiator xerox (A3)	complet	1	
7.	Calculator cu software	complet	2	
8.	Post telefonic principal	complet	1	
9.	Post telefonic pentru interior	complet	1	
10.	Post telefonic operativ (T.O.)	complet	1	
11.	Fax	complet	1	
12.	Televizor color	buc	1	
13.	Aparat de radio	buc.	1	
14.	Fișet metalic pentru documente	buc.	1	
15.	Covor	m ²	10	
16.	Perdele	m ²	24	

c) *Materialele consumabile care se asigură anual*

Nr. crt.	Materialele consumabile	U.M.	Cantitatea/ persoană	Observații
1.	Hârtie de scris A4	file	3.000	
2.	Hârtie de scris A3	file	1.500	
3.	Hârtie pentru copiator A4	file	15.000	
4.	Hârtie pentru copiator A3	file	10.000	
5.	Creioane	buc.	10	
6.	Capsator	buc.	1	
7.	Gume	buc.	4	
8.	Perforator	buc.	1	
9.	Capse pentru capsator	cutii	3	
10.	Agrafe de birou	cutii	3	
11.	Riglă 30 cm	buc.	1	
12.	Riglă 50 cm	buc.	1	
13.	Bandă adezivă	role	4	
14.	Pelicanol (adeziv)	tub	4	
15.	Biblioraft	buc.	5	
16.	Dosare simple	buc.	50	
17.	Dosare cu șină	buc.	20	
18.	Materiale pentru copiator	complet	2	
19.	Materiale pentru calculator	complet	2	
20.	Hârtie fax	rulou	5	

ÎN ATENȚIA POSESORULUI ORDINULUI DE PREDARE!

1. Bunurile rechiziționate se predau în perfectă stare de funcționare, cu toate echipamentele și materialele ce le compun, cu sculele, piesele de schimb și accesoriile din inventar, inclusiv cu documentele tehnice de exploatare și întreținere.

2. Mijloacele de transport auto și tehnica de construcții se predau cu plinurile de lubrificații și lichide speciale prevăzute în documentația tehnică și cu cantitățile de carburanți precizate în ordinele de predare.

3. Mijloacele de transport navale, aeriene și feroviare se predau cu plinurile de carburanți-lubrificații și lichide speciale complete. În plus, navele se vor preda cu alimente și apă pentru 5 zile, pentru întregul echipaj.

4. Mijloacele de transport cu tracțiune animală se predau cu găleată, cheie pentru roți și felinar (catalioptu). Căii trebuie să fie sănătoși și potcoviți și vor avea asigurate cantitățile de furaje prevăzute în ordinul de predare.

5. Ordinul de predare va fi păstrat în deplină siguranță pentru a nu fi supus pierderii, deteriorării sau furtului. Pierderea sau deteriorarea acestuia va fi anunțată autorității emidente în 24 ore de la producerea cere.

6. Se interzice orice modificare sau ștersătură în ordinul de predare.

7. Schimbările survenite în evidența bunurilor prevăzute a se rechiziționa, privind înstrăinarea sau starea acestora, precum și modificarea adresei proprietarului sau deținătorului se comunică de către aceștia autorităților militare emidente, în termen de maximum 45 zile de la producerea lor.

8. La plecarea din țară sau în cazul schimbării domiciliului în alt județ, ordinul de predare va fi înaintat unității militare emidente.

9. Pentru bunurile prevăzute a fi preluate direct de către beneficiar, la adresa locului de predare, va fi înscrisă expresia „cu delegat”.

10. În caz de neexecutare întocmai, veți suporta consecințele prevăzute la art. 33 și 34 din Legea nr. 132/1997.

ROMÂNIA
MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
(autoritatea militară emitentă)

Seria..... Nr.*

ORDIN DE PREDARE

1.
(denumirea persoanei juridice sau fizice, proprietară sau deținătoare)

din
(adresa)

2. În temeiul Legii nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public, veți preda la în
(denumirea beneficiarului) (adresa locului de predare)

bunurile din tabelul de mai jos pe o perioadă Acestea se predau
(limitată, definitiv)

în termen de ore de la declararea mobilizării publice sau la termenele specificate în dreptul fiecăruia de la înștiințarea dumneavoastră de către delegatul centrului militar (unității beneficiare, unității de poliție).

Nr crt.	Denumirea bunurilor care se rechiziționează	U.M.	Cantitatea	Datele de identificare	Termenul de punere la dispoziție

(Continuare pe verso)

Nr crt.	Denumirea bunurilor care se rechiziționează	U.M.	Cantitatea	Datele de identificare	Termenul de punere la dispoziție

Comandantul (șeful)

(gradul și semnătura)

L.S.

(autoritatea militară emitentă)

[Empty box for military authority name]

(denumirea beneficiarului)

Seria Nr.*

DOVADA DE PRIMIRE A ORDINULUI DE PREDARE

Subsemnatul
(numele și prenumele reprezentantului legal al persoanei juridice sau persoanei fizice) în calitate de proprietar (deținător), am primit ordinul de predare seria nr. și voi lua măsuri pentru predarea bunurilor prevăzute în ordin, în locul și la termenul stabilite.

Semnătura Data primirii.....

.....
(autoritatea militară emitentă)

DOVADA DE ÎNCUNOȘȚINȚARE PENTRU PREDAREA BUNURILOR PREVĂZUTE ÎN ORDIN

Subsemnatul
(Numele și prenumele reprezentantului legal al persoanei juridice sau persoanei fizice) în calitate de proprietar (deținător), am fost încunoștințat astăzi luna anul ora de delegatul
(centrul militar, unității beneficiare, unității de poliție) să aduc la îndeplinire prevederile ordinului de predare seria nr.

Semnătura Semnătura.....
(proprietarului sau deținătorului) (delegatului)

(autoritatea militară emitentă)

Seria..... Nr.*

ORDIN DE PREDARE

1.
(denumirea persoanei juridice sau fizice proprietare sau deținătoare)

din
(Adresa)

2. În temeiul Legii nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public, veți preda la în
(denumirea beneficiarului) (adresa locului de predare)

bunurile din tabelul de mai jos pe o perioadă Acestea se predau (limitată, definitiv) în termen de ore de la declararea mobilizării publice sau la termenele specificate în dreptul fiecăruia de la înștiințarea dumneavoastră de către delegatul centrului militar (unității beneficiare, unității de poliție).

Nr crt.	Denumirea bunurilor care se rechiziționează	U.M.	Cantitatea	Datele de identificare	Termenul de punere la dispoziție

(Continuare pe verso)

PROCES-VERBAL

Subsemnatul
(gradul, numele și prenumele)

delegat al
(centrului militar, unității beneficiare sau unității de poliție)
deplasându-mă la posesorul ordinului de predare
seria nr. pentru a-l anunța să prezinte
bunurile prevăzute a se rechiziționa, în locul și la
termenul înscrise în acesta
a) și, negăsindu-l, am transmis ordinul

în calitate de
(salariat, părinte, soție, frate, soră, copil major, colocatar, vecin)
care s-a obligat să-l comunice titularului în timpul cel
mai scurt;

b) și, refuzând să semneze, dovada de încunoștin-
țare s-a afișat pe ușa sediului agentului economic
(instituției, locuinței) titularului.

Drept pentru care am încheiat prezentul proces-ver-
bal, astăzi luna anul ora.....

Semnătura delegatului Seria nr. B.I. și
semnătura primitorului
sau a martorilor

Nr. crt.	Denumirea bunurilor care se rechiziționează	U.M.	Cantitatea	Datele de identificare	Termenul de punere la dispoziție

Comandantul (șeful)
(gradul și semnătura)

L.S.

ANEXA Nr. 7

ROMÂNIA

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
CENTRUL MILITAR

Seria Nr.*

ORDIN DE CHEMARE PENTRU PRESTĂRI DE SERVICII

1.
(denumirea persoanei juridice sau fizice)

din
(adresa)

2. În temeiul Legii nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public, veți trimite (vă veți prezenta) în termen de ... ore de la declararea mobilizării sau la termenele specificate în dreptul fiecăruia de la înștiințarea dumneavoastră de către delegatul centrului militar (unității beneficiare, unității de poliție), la
(denumirea beneficiarului)

în
(adresa locului de prezentare), personalul prevăzut în tabelul de mai jos:

Nr. crt.	Serviciile care se prestează	Numărul de persoane	Materialele cu care trebuie să se prezinte	Termenul de prezentare

3. Dovada de primire a ordinului de chemare pentru prestări de servicii se găsește la

Comandantul Centrului Militar
(gradul și semnătura)

L.S.

ROMÂNIA

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
CENTRUL MILITAR

Seria Nr.*

(Denumirea beneficiarului)

DOVADA DE PRIMIRE A ORDINULUI DE CHEMARE PENTRU PRESTĂRI DE SERVICII

Subsemnatul
(Numele și prenumele reprezentantului

..... am legal al persoanei juridice sau persoanei fizice) am primit ordinul de chemare pentru prestări de servicii seria ... nr. și voi lua măsuri de trimitere (de prezentare) a persoanelor înscrise în acesta, în locul și la termenul stabilite.

Semnătura Data primirii

CENTRUL MILITAR

DOVADA DE ÎNCUNOȘTINTARE PENTRU PREZENTAREA LA PRESTĂRI DE SERVICII A PERSOANELOR PREVĂZUTE ÎN ORDIN

Subsemnatul
(numele și prenumele reprezentantului legal al persoanei juridice sau persoanei fizice)

din am fost
(adresa)

încunoștințat astăzi luna anul ora să aduc la îndeplinire prevederile ordinului de chemare pentru prestări de servicii seria

nr.
Semnătura Semnătura
(persoanei juridice sau fizice) (delegatului)

ROMÂNIA

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
CENTRUL MILITAR

Seria Nr.*

ORDIN DE CHEMARE PENTRU PRESTĂRI DE SERVICII

1.
(denumirea persoanei juridice sau fizice)

din
(adresa)

2. În temeiul Legii nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public, veți trimite (vă veți prezenta) în termen de ... ore de la declararea mobilizării sau la termenele specificate în dreptul fiecăruia de la înștiințarea dumneavoastră de către delegatul centrului militar (unității beneficiare, unității de poliție), la
(Denumirea beneficiarului)

în
(adresa locului de prezentare), personalul prevăzut în tabelul de mai jos:

Nr. crt.	Serviciile care se prestează	Numărul de persoane	Materiale cu care trebuie să se prezinte	Termenul de prezentare

**ÎN ATENȚIA POSESORULUI ORDINULUI DE CHEMARE
PENTRU PRESTĂRI DE SERVICII!**

1. Vă veți prezenta la locul, termenul și cu materialele prevăzute de ordinul de chemare în următoarele situații:
 - a) la declararea mobilizării comunicate prin posturile naționale de radio și televiziune;
 - b) la chemarea prin delegatul centrului militar, a unității beneficiare sau a unității de poliție.
2. La prezentare veți avea asupra dumneavoastră ordinul de chemare pentru prestări de servicii, buletinul de identitate, livretul militar (după caz), actele medicale pe care le posedați (carnet de sănătate, certificat de concediu medical, decizia de pensionare în caz de boală), documentele de atestare a calificării.
3. Persoanele care deservesc mijloacele tehnice, utilajele sau instalațiile folosite la prestarea unor servicii vor avea asupra lor, completate la zi, documentele care să ateste calificarea respectivă și dreptul de a le exploata.
4. Se interzice orice modificare sau ștersătură în ordinul de chemare.
5. Ordinul de chemare va fi păstrat în deplină siguranță pentru a nu fi supus pierderii, deteriorării sau furtului.
6. La autoritatea care deține dovada de primire a ordinului de chemare pentru prestări de servicii:
 - a) veți anunța în termen de 24 de ore pierderea, deteriorarea sau furtul ordinului de chemare;
 - b) veți preda ordinul de chemare în situația schimbării domiciliului sau a locului de muncă, plecării din țară, îndeplinirii condițiilor de a fi scutit de prestări de servicii potrivit legii, precum și în alte situații care conduc la imposibilitatea executării obligațiilor ordinului de chemare.

PROCES-VERBAL

Subsemnatul; delegat
(gradul, numele și prenumele)

al; delegat
(centrul militar, unități beneficiare sau unități de poliție)

deplasându-mă la posesorul ordinului de chemare pentru prestări de servicii seria nr. pentru a-l anunța să aducă la îndeplinire prevederile acestuia:

a) și, negăsindu-l, am transmis ordinul în calitate de
(numele și prenumele) (salariat, părinte, soție

....., care s-a obligat
frate, soră, copil major, colocatar, vecin)

să-l comunice titularului în timpul cel mai scurt:

b) și, refuzând să semneze, dovada de încunoștințare s-a afișat pe ușa sediului agentului economic (instituției, locuinței) titularului.

Drept pentru care am încheiat prezentul proces-verbal, astăzi luna anul ora

Semnătura
delegatului
.....

Seria nr. B.I. și
semnătura primitivului
sau a martorilor.
.....

ROMÂNIA

.....
(denumirea beneficiarului)

Exemplarul nr.

.....
(destinația)

Seria Nr.*

PROCES-VERBAL DE PREDARE-PRELUARE

1. Încheiat astăzi, luna anul, între
(denumirea persoanei juridice sau
....., codul din , predător,
persoanei fizice), (fiscal sau numeric personal) (adresa)
în calitate de proprietar (deținător legal) și, primitor,
(denumirea beneficiarului, adresa)
în calitate de beneficiar.

2. În temeiul Legii nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public și al Ordinului de predare seria nr. s-au predat și s-au primit următoarele bunuri, pe termen
(limitat, definitiv)

Nr. crt.	Denumirea bunurilor care se rechiziționează	Datele de identificare	U.M.	Cantitatea	Starea calitativă	Valoarea

CITIȚI PE VERSO!

Predător
(numele, prenumele și semnătura reprezentantului
legal al persoanei juridice sau al persoanei fizice)

L.S.

Primitor
(numele, prenumele și semnătura
reprezentantului legal al beneficiarului)

L.S.

(verso)

TABEL NOMINAL
cu personalul care deservește bunurile rechiziționate

Nr. crt.	Numele, prenumele tatălui și al persoanei	Anul nașterii	Seria și numărul actului de identitate	Calificarea (specialitatea)	Observații

În atenția posesorului procesului-verbal!

1. Procesul-verbal se completează cu datele privind bunurile ce se rechiziționează, de către primitor și predător sau de către persoanele împuternicite de aceștia, la locul de predare-primire a bunurilor.

2. Pentru bunurile care se rechiziționează de la deținătorul legal, în procesul-verbal se vor înscrie și datele de identificare a proprietarului (denumire, adresă etc.)

3. Durata pentru care se rechiziționează bunurile prevăzute la pct. 2 din procesul-verbal va fi specificată astfel:

- a) „definitiv“ — pentru bunurile consumptibile;
- b) nr. de zile — pentru bunurile neconsumptibile, atunci când se stabilește această durată;
- c) nu se completează — când nu se cunoaște momentul încetării rechiziției.

4. Datele de identificare prevăzute în tabel pentru bunurile neconsumptibile se referă la seria de fabricație, la caracteristici și la alte elemente specifice.

5. La împlinirea termenelor sau la încetarea cauzelor care au determinat rechizițiile, bunurile se restituie celor de la care au fost rechiziționate sau urmașilor lor legali, cu proces-verbal de restituire.

6. Pentru bunurile care nu mai pot fi restituite și pentru degradarea sau devalorizarea lor, proprietarii sau deținătorii au dreptul la despăgubiri potrivit legii.

7. Pe perioada rechiziției, proprietarii sau deținătorii sunt scutiți de impozite și de plata taxelor pentru bunurile rechiziționate, iar obligațiile ce decurg din contractele legal încheiate se suspendă.

8. În cazul pierderii procesului-verbal de predare-primire, Comisia Centrală de Rechiziții poate hotărî eliberarea unui duplicat numai după declararea anulării acestuia în Monitorul Oficial al României. În acest sens se adresează o cerere comisiei mixte de rechiziții care a hotărât rechiziția.

9. Neprezentarea procesului-verbal de predare-primire la lichidare, în termen de 3 ani de la publicarea datei începerii plății în Monitorul Oficial al României, are ca urmare pierderea dreptului la despăgubiri pentru bunurile rechiziționate.

10. Exemplarul de proces-verbal aflat asupra predătorului se înapoiază beneficiarului în momentul efectuării plății contravalorii bunurilor rechiziționate definitiv sau încheierii procesului-verbal de restituire, pentru cele rechiziționate pe termen limitat.

ROMÂNIA

.....
(denumirea beneficiarului)

Exemplarul nr.

.....
(destinația)

Seria Nr.*

PROCES-VERBAL DE RESTITUIRE

1. Încheiat astăzi luna anul, între
(denumirea beneficiarului rechiziției), din
(adresa), predător, în calitate de beneficiar,
și din
(denumirea persoanei juridice, fizice sau a deținătorului legal) (adresa),
primitor, în calitate de proprietar (deținător sau moștenitor legal).

2. În temeiul Legii nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public, s-au restituit următoarele bunuri rechiziționate, prevăzute în procesul-verbal de predare-primire seria nr. din

Nr. crt.	Denumirea bunurilor care se restituie	Datele de identificare	Cantitatea	Starea calitativă	Valoarea restituită

CITIȚI PE VERSO!

Predător
(numele, prenumele și semnătura reprezentantului legal al beneficiarului rechiziției)

L.S.

Primitor
(numele, prenumele și semnătura reprezentantului persoanei juridice, persoanei fizice sau al moștenitorului legal)

L.S.

În atenția posesorului procesului-verbal!

1. Procesul-verbal se completează cu datele privind bunurile rechiziționate, de către predător, primitor sau de către persoanele împuternicite de aceștia, la locul de predare-primire a bunurilor.

2. În coloana „Denumirea bunurilor care se restituie”, acestea se vor înscrie respectând ordinea din procesul-verbal de predare-primire. În cazul în care pentru un bun rechiziționat se restituie un alt bun similar, acesta se înscrie la același număr curent.

3. Coloana „Valoarea restituită” din procesul-verbal se completează astfel:

- cu valoarea integrală a bunului rechiziționat, dacă nu mai poate fi restituit;
- cu diferența de valoare rezultată din degradarea sau din devalorizarea bunului rechiziționat;
- cu diferența de valoare dintre un alt bun restituit în locul bunului rechiziționat;
- nu se completează în cazul restituirii bunului în aceleași condiții de stare avute la momentul rechiziției.

4. La exemplarul de proces-verbal ce se expediază centrului militar se anexează procesul-verbal de predare-primire care a făcut obiectul restituirii.

5. Reclamațiile privind prețurile practicate, valoarea bunurilor rechiziționate înscrise în documentele oficiale și achitarea despăgubirilor vor fi adresate comisiei mixte de rechiziții care a făcut rechiziția, în cel mult 90 de zile de la data încheierii procesului-verbal de restituire.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILORRegia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.